

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

- 1 עומק הבור, עומק הכל, עומק כל העומקים והיינו זו המשמעות הפנימית
 2 של "ממעמקים" לשון רבים, עומק ועומק לעומק, עומק
 3 לפנים מעומק וכן הלאה, שהוא בחינת העצם תכלית העומק.
 4 דהנה, לכאורה אינו מובן הפירוש דעומק ועומק לעומק,
 5 דמאחר שישנו עומק נעלה
 6 יותר, הרי העומק הראשון
 7 אינו ענין העומק לאמתו
 8 שהרי בעומק זה עצמו יש עומק עמוק
 9 יותר, ומדוע אם כן גם הוא נקרא
 10 'עומק'?
- 11 אף הענין הוא, שבחינת
 12 עומק לעומק הוא למעלה
 13 לגמרי מגדר עומק סתם (אורך
 14 ורוחב ההיקף של הרבר ופרטי
 15 המציאות שלו), ורק מפני שאין
 16 לנו שם אחר לקרותו, קורין
 17 אותו בשם עומק לעומק, אף
 18 שבאמת הוא למעלה לגמרי
 19 מגדר עומק, והוא בחינת
 20 העצם, רוממות העצמית
 21 כלומר, שאמנם 'עומק' סתם הוא עומק
 22 אמיתי וראוי להיקרא בשם זה, ומה
 23 שהעומק לפנים מעומק נקרא כך הוא
 24 מפני שהכונה לעצם ואין לנו שם
 25 לקרוא לו ולכן אומרים שהוא הדבר
 26 שיותר עמוק מהעומק, וכל זה נרמז
 27 כאמור בביטוי "ממעמקים" לשון
 28 רבים.
- 29 ובחינה זו של העצם נמשכת
 30 ובאה לידי גילוי בכל העשר
 31 ספירות ועשרה כחות הנפש
 32 שמשמשיכים ומביאים לידי גילוי
 33 בעשרת ימי תשובה, שגם
 34 הם אף שמצד מהותם הם למטה מן
 35 העצם באין-ערוך נעשים תדורים
 36 בבחינת העצם ד"ממעמקים"
 37 (על-דרך האמור לעיל,
 38 שבכל עשר המדרגות
 39 מ"ראשיכם גו' עד שואב
 40 מימך" מאיר בחינת העצם
 41 ולכן הם מתאחדים באחדות מוחלטת).
 42 ובזה יובן מעלת העבודה
- ד"ממעמקים קראתיך על העבודה ד"בכל לפי דרשתיך",
 ומיושבת השאלה שנשאלה בתחילת המאמר מה העילוי וההוספה של
 "ממעמקים" אם גם קודם לכן כבר יש את השלימות של "בכל ליבי" כי
 העבודה ד"בכל לפי דרשתיך" היא רק שלמות הפחות,
 מה-שאין-בן העבודה
 ד"ממעמקים" היא פאופן
 שנוסף על שלמות הפחות -
 הרי הם הכוחות תדורים
 בבחינת העצם וזה כמובן חידוש
 ויתרון עצום.
- וזהו מה שנגאמר "שיר
 המעלות" סתם, שלא פריש
 מאן אומר, והכתוב לא מפרש מי
 אמר את הפרק הזה (כמו בפרקים
 אחרים שנאמר בהם "שיר המעלות
 לדוד" וכד') אלא "שיר
 המעלות" דזמנין כל בני
 עלמא למימריה לדרי עלמא,
 שמוכנים כל בני העולם לאמרו לדורות
 עולם, והיא עבודה הנדרשת מכל אחד
 ואחד והיינו, שישנו "שיר
 המעלות לדוד", אשר עם
 היותו מלך ישראל והמלך קשור
 לעם בקשר חזק מאד, ואמר
 המזמורים בשם כל
 ישראל⁵⁴, ואם כן גם המזמורים
 שנאמר בהם "שיר המעלות לדוד"
 שייכים לכל בני ישראל, מכל-מקום
 יש בזה התחלקות ולא כולם
 שווים בדבר, שיש מי שהוא
 משכמו ומעלה גבוה מכל
 העם⁵⁵, כלשון הכתוב לגבי שאול
 המלך, ויש מי שהוא למטה
 כו', וכל זה הוא מפני שאין
 בזה בחינת העצם, כמבואר לעיל
 באריכות שבדרגות נמוכות מהעצם יש
 התחלקות וגדרים שונים מה-שאין-
 בן "שיר המעלות" סתם,
 דזמנין כל בני עלמא
 למימריה לדרי עלמא, שהוא
 מזמור השייך לכולם בשווה הוא
 בחינת העצם שהוא ככולם

(54) ראה מדרש תהלים פ"א, א. ילקוט שמעוני שמואל"ב רמז קסה. (55) ראה שמואל"א ט, ב. נתבאר באוה"ת וירא ח"ד תשסד, ב. שה"ש ח"ב ע' תיר ואילך.